

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2032/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари тужилца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, свих из ..., чији је пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат из ..., против туженог „Горење апарати за домаћинство“ д.о.о. Ваљево, чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 102/20 од 17.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 102/20 од 17.01.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 102/20 од 17.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 114/19 од 31.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилце АА из ... и обавезан тужени да тужилци на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године, исплати износ од 13.375,44 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, као што је наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилце ББ из ... и обавезан тужени да тужилци на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године, исплати износ од 13.053,15 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, као што је наведено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилце ВВ из ... и обавезан тужени да тужилци на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године, исплати износ од 10.474,75 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, као што је наведено овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилце ГГ из ... и обавезан тужени да тужилци на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године, исплати износ од 14.825,79 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, као што је наведено овим ставом изреке. Ставом петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилце ДД из ... и обавезан тужени да тужилци на име мање исплаћене зараде

(накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године, исплати износ од 7.574,05 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, као што је наведено овим ставом изреке. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиљама као солидарним повериоцима исплати накнаду трошкова поступка у износу од 122.138,36 динара, са законском затезном каматом од 31.10.2019. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 102/20 од 17.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, четвртом, петом изреке и делу става шестог изреке којим је одлучено о трошковима парничног поступка. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о законској затезној камати на трошкове поступка, тако што је обавезан тужени да тужиљама на досуђени износ трошкова поступка, исплати законску затезну камату од дана извршности пресуде до исплате, док се у преосталом делу за период од 31.10.2019. године до дана извршности, захтев за исплату законске затезне камате одбија као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. наведеног Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о праву тужиља на исплату посебног примања (накнаде за сталност) којим се подстиче радна мотивација запослених у циљу постизања повољнијих резултата пословања послодавца, а што је прописано Правилником о раду као општим актом туженог. Имајући у виду да одлука у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају сходно члану 404. став 1. ЗПП, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној стави, поднета је 06.05.2019. године. Вредност предмета спора највишег побијаног дела правноснажне пресуде је 14.825,79 динара.

У овом имовинскоправном спору, тужбени захтеви се односе на новчано потраживање при чему тужиле нису јединствени супарничари у смислу члана 210. ЗПП, те се вредност појединачних тужбених захтева на основу аналогне примене члана 30. става 2. ЗПП не сабира. Како највиша вредност предмета спора који се побија ревизијом не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је установио да је ревизија недозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић